

عفرین در چنگال زور آزمایی قدرت های امپریالیستی در منطقه این بار کردهای سوریه (روژاوا)

اولین بار نیست که خلقی، ولو بی باک و از خود گذشته، ولو در رویای دست یافتن به جامعه ای برابر و دست نیافتی ترین آرمان های انسانی، یک جا و نابهنگام قربانی گستاخی، زیاده خواهی و سیاست های توسعه طلبانه قدرت های امپریالیستی و جنگ رقابتی میان آنان میشوند. خلق کرد و حافظه تاریخی آنان چنین تجارب تلخی را بیش از حد معمول تجربه کرده است. تجارب تلخی که حال خواسته یا ناخواسته بوسیله احزاب و سازمانهای بومی با چشم دوختن و امید به مساعدت قدرت های امپریالیستی، باز تولید و به مردم تحمیل میشود.

هجوم نظامی ارتش ترکیه به عفرین از روز بیست ژانویه و جان باختن دهها نفر مردم غیر نظامی در پی بمباران مناطق مسکونی در عفرین، عمل شنیعی است که حتی در تضاد با اسناد و قوانین خود نهادهای بوژوازی جهانی همچون ناتو و سازمان ملل متحد است. تاریخ و عملکرد این نهاد های خود ساخته نظام سرمایه داری آشکارا نشان میدهد که چیزی جز ابزاری در دست قدرتهای جهانی برای مذاکره و چانه زنی بر سر منافعشان نبوده و نیست. به این اعتبار، حمله نظامی ترکیه به عفرین علاوه بر دشمنی همیشگی اش با مردم کرد، میتواند بازتاب بحرانی باشد که سالهاست دامن نظام سرمایه داری جهانی را گرفته و نتیجه آن رو در رویی قدرت های بزرگ در سطح بین المللی در جهت سهم خواهی و تعمیم قدرت و نفوذ خود در منطقه خاورمیانه است.

حمله ارتش ترکیه به عفرین، در کلیات خود و تا به رقابت و سهم خواهی قدرت های بزرگ برمبگردد، ادامه "یک جنگ قدیمی و کثیف" است که سر آغاز آن تجاوز آشکار آمریکا و متحدانش به افغانستان در هفت اکتبر سال ۲۰۰۱ و سرانجام حمله به عراق در ۱۹ مارچ ۲۰۰۳ است. کشور سوریه و حال حمله ارتش ترکیه به عفرین با حمایت زمینی مرتجع ترین دستجات اسلامی که بوسیله سازمان امنیتی ترکیه (میت) رهبری و کنترل میشوند، نقطه تلاقی و زور آزمایی قدرت های امپریالیستی در جهان و منطقه است که هر یک در شکل ائتلاف و اتحادهایی در مقابل هم صف آرایی کردند. این صف آرایی قدرتها و به تبع آن حمله دولت ترکیه به عفرین برای عقب راندن "یگان های مدافع خلق" (YPG) که متأسفانه به نیروهای متحد آمریکا در سوریه پیوسته، میدان زور آزمایی است که نتیجه آن جز کشتار و بی خانمان کردن هزاران انسان زحمتکش نخواهد بود.

اتحاد سوسیالیستی کارگری، حمله و تجاوز ارتش ترکیه به عفرین را تحت عنوان هر نوع بهانه و توجیهی، شدیداً محکوم کرده و تمام کارگران و پیشروان جامعه ترکیه را فرامیخواند که بر علیه

کشتار و آواره کردن هم طبقه ای های خود در عفرین و بر علیه سیاست های دولت اردوغان قاطعانه مبارزه و اعتراض کنند. مردم خاورمیانه علی العموم و خلق کرد علی الخصوص به کرات تجربه کرده اند که در اتحاد و با امید بستن به مساعدت قدرت های بزرگ، دست آوردی به غیر از آتش و خون نخواهند داشت. اتحاد و همبستگی مردم در عفرین و صف مستقل مبارزات کارگران و زحمتکشان این منطقه تنها ضامنی خواهد بود که سد عظیمی را در مقابل گستاخی دولت ترکیه و سیاست های توسعه طلبانه قدرت های امپریالیستی و جنگ رقابتی میان آنان بوجود خواهد آورد.

کمیته اجرایی اتحاد سوسیالیستی کارگری

۲۰ بهمن ۱۳۹۶ - ۹ فوریه ۲۰۱۸